ادامه از صفحه ۴

قاچاق ارز از جیب «ملت»

قهرمانی در ادامه درباره نحوه اختصاص مبلغ ۳۶ میلیون دلار گفت: در بازجویی‌ها و تحقیقات صورت‌گرفته از یکی از افراد به نام آقای خسروانی درباره مبلغ ۳۶ میلیون دلار سؤال شد که او پاسخ داد چند ماهی بود که در شرکت پارسیس کیش مشغول شده بودم که آقای ابوالحسنی تقاضای تسهیلات به مبلغ ۳۶ میلیون دلار داشتند که من با آن مخالفت کردم اما این تسهیلات خارج از ضوابط پرداخت شد.

او در ادامه گفت: طبق اقاریر آقای ابوالحسنی دستور پرداخت ۳۶ میلیون دلار به او از سوی آقای دیواندری انجام شده است؛ این در حالی است که آقای ابوالحسنی در ابتدا این موضوع را تأیید کردند اما در جلسات حضوری خود در دادگاه سعی کرده است عنوان کند این وجوه قبل از حضور او پرداخت شده بود. درحالی‌که هیچ‌گاه نتوانسته‌اند مدرکی برای این ادعا ارائه کنند.

نماینده دادستان ادامه داد: اسماعیل احدی درباره واریز وجوه به حساب مختاری می‌گوید من اطلاعی از این تراکنش مالی نداشتم و تمام موارد بر عهده خانم حضرتی و آقای سعادتی بود؛ من فقط امضا می‌کردم.

سرپوش دیواندری بر تخلف خرید کشتی

نماینده دادستان تصریح کرد: حسب اظهارات آقای دستغیب، متهم دیواندری برای جلوگیری از افشای موضوع وارد عمل شده و پیشنهاد فروش کشتی را به بانک می‌دهد تا به‌این‌ترتیب موضوع در بانک پارسیان سرپوش گذاشته شود و آقای دستغیب گفته ما اصلا در موضوع فروش کشتی اطلاعی نداشتیم.

او در این هنگام به اتهام دوم تیم با موضوع پرداخت وجوه به مهدی فلاحتیان اشاره کرد و آن را تشریح کرد.

قهرمانی درباره تخلفات و جرائمی که صورت گرفته گفت: به نظر می‌رسد مدیریت متهم علی دیواندری در بانک پارسیان اگر همچنان ادامه می‌یافت، بر اقدامات مجرمانه خود سرپوش می‌گذاشت.

نماینده دادستان اتهام سوم شبکه با موضوع واگذاری نفت خام و نفت کوره به رحمت‌الله باختری را تشریح و اظهار کرد: درباره تعهدنامه مربوط به نفت خام علی دیواندری این موضوع را مطرح کرده و تعهدنامه در ۹۲/۸/۲۵ انجام شده است اما درباره تعهدنامه نفت کوره کاملا موضوع محرمانه انجام شده است و پاسخ به سؤالات زیر بیانگر سوءنیت متهم دیواندری است؛ ازجمله اینکه به چه علت دو شرکت مجزا به‌عنوان ذی‌نفع معرفی شده؟ و چرا تمرکز فعالیت‌ها روی نفت کوره بوده است.

او گفت: بنابراین این اقدامات متهمان دیواندری و سعادتی برای فریب بانک بوده تا ردیابی قراردادها به‌راحتی انجام نشود.

قهرمانی ادامه داد: بعد از رفتن متهم دیواندری از بانک ملت اقدامات مدیریت جدید بانک ملت برای بازپس‌گیری وجوه آغاز می‌شود و قسمت عمده وجوه مسترد شده است اما متهمین مبالغی قابل‌توجه تحصیل کرده‌اند و با ارزهای درهم و دلار با نرخ تبدیل بالاتر در بازار آزاد ارزهایی کم‌ارزش خریداری کرده و با نرخ پایین‌تر از طریق بانک ملت به شرکت نفت پرداخت کرده‌اند.

۱۳ سفر با اسم بانک و قاچاق ارز

نماینده دادستان در ادامه درباره اتهام متهمان در زمینه تحصیل مال از طریق نامشروع گفت: آقای دیواندری ۱۳ فقره سفر به خارج از کشور داشتند که هیچ‌کدام از این سفرها از سوی شرکت خود نبوده و از سوی بانک این سفرها انجام می‌شده است.

او ادامه داد: این سفرها به بهانه انجام فعالیت‌های مربوط به بانک انجام می‌شد؛ درحالی‌که چنین چیزی نبوده و دیواندری هیچ فعالیتی در زمینه کارهای پوششی نداشته است.

نماینده دادستان اتهام بعدی متهمان را قاچاق حرفه‌ای ارز به ترکیه دانست و بیان کرد: دیواندری به همراه آقای سعادتی اقدام به قاچاق حرفه‌ای ارز به ترکیه داشتند و اقرار آنها نیز موجود است و با توجه به مستندات به‌دست‌آمده هیچ وجوهی در این خصوص به بانک تعلق نگرفته است.

او در پایان گفت: با توجه به گزارش‌های سازمان اطلاعات، نظریات کارشناسی، اقاریر متهمان، ایمیل‌های ردوبدل شده بین متهمان و با تشخیص عمده در اخلال در نظام اقتصادی کشور و بالابودن مبالغ و خسارت‌های ایجادشده و با توجه به آثار فساد در این اقدامات مجرمانه ازجمله خروج ارز از کشور و با توجه به مواد قانون مجازات اسلامی برای متهمان درخواست کیفر می‌شود.

حجت‌الاسلام‌والمسلمین قاضی موحد بعد از پایان قرائت کیفرخواست از سوی نماینده دادستان گفت: با توجه به طولانی‌بودن کیفرخواست که نزدیک به دو ساعت طول کشید، ۲۰ دقیقه تنفس اعلام می‌شود و ساعت ۱۱:۲۰ جلسه ادامه پیدا خواهد کرد.

شقاقی‌شهری در گفت‌وگو با «شرق» ریشه‌های بروز فساد را واکاوی کرد

ظهور قریب‌الوقوع یک ابرطبقه

توزیع بی‌سابقه رانت در سال گذشته از ناآگاهی بود

مهفام سلیمان‌بیگی: مدت‌هاست کشور ما با مفهوم فساد در امور و حوزه‌های گوناگون دست‌وپنجه نرم می‌کند؛ یکی از مهم‌ترین آنها فساد مالی و اقتصادی است که امروز نه تنها اعتماد مردم را نشانه گرفته بلکه مثل موریانه‌ای به جان اقتصاد کشور افتاده است. مقام معظم رهبری در اردیبهشت سال ۱۳۸۰ با اشاره به وجود آلودگی در بخش‌هایی از کشور و مفاسد اقتصادی فرمانی را خطاب به سران سه قوه ابلاغ فرموده و خواستار برخورد با آن شدند؛ اما امروز ایجاد پرونده‌های رنگارنگ برای مفاسد اقتصادی گواه آن است که تلاش قوا در مبارزه با فساد توفیق چندانی نداشته است. وحید شقاقی‌شهری، اقتصاددانی که رساله دکترای خود را نیز درباره موضوع فساد، رشد اقتصادی و نابرابری نوشته است، در گفت‌وگو با «شرق» به توضیح مفهوم فساد و ذکر مصادیق آن پرداخته و راهکارهایی را نیز برای ریشه‌کن‌کردن آن پیشنهاد می‌دهد. از نگاه این کارشناس هر سه قوه همواره به جای ازبین‌بردن علت اصلی ایجاد فساد به مبارزه با معلول و مصادیق آن پرداخته‌اند، ضمن اینکه در حال حاضر در هر سه قوه ذی‌نفعانی وجود دارند که در برابر ایجاد شفافیت و مبارزه با فساد مقاومت می‌کنند. او تأکید می‌کند: بیشترین ضربه‌ای که در حال حاضر اقتصاد ایران می‌خورد، از تحریم‌ها نیست بلکه ناشی از فساد گسترده‌ای است که در جامعه شاهد آن هستیم. شقاقی‌شهری با اشاره به اینکه در حال ظهور ابرطبقه و آقازاده‌هایی هستیم که اعتماد مردم را نشانه رفته‌اند، می‌گوید: ایجاد دستگاهی تخصصی با اختیارات لازم برای کنترل فساد، تهیه برنامه‌ای جامع برای آن، توسعه صحیح دولت الکترونیک مخصوصا در گلوگاه‌های فساد، تمرکززدایی به جای تمرکزگرایی در امضاهای طلایی، افزایش شفافیت با کنترل گردش‌های مالی و افزایش بانک‌های اطلاعاتی و توسعه نظارت همگانی و نظارت رسانه‌ها را تنها راه برای ریشه‌کن‌کردن فساد به‌ویژه فسادهای مالی معرفی می‌کند و می‌گوید: من هنوز یک خردورزی و یک تفکر عمیق در مبارزه با فساد نمی‌بینم؛ ما فقط به جای علت با معلول مبارزه می‌کنیم.

چندسالی است که خبرهای اختلاس، تقلب و کلاهبرداری و قراردادهای پرسروصدا مثل دکل نفتی زیاد شنیده می‌شود. با وجود این گستردگی فساد در بخش‌های مختلف اقتصاد اما گویی اجماعی درخصوص مفهوم فساد بین مدیران اجرائی، چهره‌های سیاسی جناح‌های مختلف، صاحب‌نظران دانشگاهی و اصحاب رسانه وجود ندارد. تعریف شما از فساد چیست؟

فساد در ادبیات بین‌المللی استفاده از امکانات و اختیارات مقام دولتی یا سوءاستفاده از مقام دولتی به نفع شخص، گروه یا حزب خاص است. به عبارت دیگر اگر یک مقام دولتی از امکانات و اختیارات خودش در مواجهه با بخش خصوصی یا مردم به نفع شخص خودش، گروه خودش یا حزب خودش استفاده کند، فساد رخ داده است. البته در اینجا منظور از دولت هر سه قوه هستند.

به نظر شما از بین اخباری که در سال‌های گذشته منتشر شده، کدام‌یک مصادیق فساد است؟ آیا اقدامات سلطان سکه یا ماجرای دکل نفتی یا پرونده اخلالگران ارزی همه در یک سطح هستند؟

سطوح فساد متفاوت است. ما در کشور از فسادهای خرد داریم تا فسادهای کلان. مثلا فساد خرد این است که یک کارمند دولت رشوه می‌گیرد برای اینکه کار را انجام دهد یا انجام آن را تسریع ببخشد. اما گاهی ما فساد کلان داریم که مقصود از آن این است که حجم بالایی را درگیر می‌کند؛ هم از بابت تعداد مدیریت‌های فاسد هم از لحاظ مبالغ کلان. به طور کلی فساد کلان یک اخلال را در نظام اقتصادی کشور ایجاد می‌کند. مثلا سال پیش دولت ۱۳.۵ میلیارد دلار ارز چهارهزار و ۲۰۰ تومانی عرضه کرد و نصف آن ناپدید شد، این یک اخلال عظیم در نظام اقتصادی کشور بود چون این ارز باید برای توده مردم کالای اساسی تهیه می‌کرد اما یا در بازار آزاد فروخته شد یا از بین رفت یا از کشور خارج شد. در اینجا شما یک اخلال در نظام را شاهدید که عامل اصلی آن بی‌تدبیری است.

من اقتصاددان هستم اما رساله دکترای من فساد، رشد اقتصادی و نابرابری بوده است. می‌دانم که تمام مطالعات جهانی نشان می‌دهد کشوری که درگیر فساد باشد نمی‌تواند رشد اقتصادی داشته باشد و سرمایه اجتماعی‌اش سرکوب می‌شود، کشوری که درگیر رانت باشد اعتماد ملی را از بین می‌برد و هزینه‌های آن به مراتب بالاتر خواهد بود. اما باز هم می‌گویم باید با علت مبارزه کرد و آن را از بین برد. وقتی منزل شما پر از حشره می‌شود، شما با کشتن یکی از آنها مشکلی را حل نخواهید کرد، لانه آنها باید سم‌پاشی شود و از بین برود. پرداختن به ریشه مهم است.

در واکاوی ریشه فسادهای بروزکرده در ایران چه مواردی قابل طرح است؟

اقتصاد ما ۱۱۰سال است که نفتی است. اقتصاد ایران عقلانیت نهادی را پشت سر نگذاشت و مراحل ایجاد نهادها و ساختارهای لازم برای عقلایی مصرف‌کردن نفت را طی نکرد و یکباره از اقتصادی سنتی به اقتصاد نفتی رانتی تبدیل شد. نفت با خودش رانت به همراه آورد؛ به‌ویژه از دهه ۵۰ با افزایش درآمدهای نفتی که موجب شد سهم نفت در اقتصاد بالا رود. رانت نفت موجب شد نهادهای مختلف در ایران براساس رانت نفت شکل بگیرند و توسعه یابند. اقتصاد رانتی شکل گرفت و بعد از انقلاب هم رانتی ماند. ماحصل این اقتصاد رانتی نفتی این بود که ریشه‌های فساد در کشور ما خشکانده نشد و از طرفی دیگر علل فساد در اقتصاد گسترش یافت؛ نتیجه این شد که ما مکرر درباره فساد و پرونده‌های فساد می‌شنویم. ما در این سال‌ها عمدتا با معلول مبارزه کردیم نه علت؛ به این معنا که با فساد برخورد کرده‌ایم اما به‌جای ریشه‌یابی درست از علل فساد و خشکاندن آن، به‌سراغ برخورد با معلول و مصداق رفته‌ایم؛ مثلا در همه‌جای دنیا گفته می‌شود که سیاست‌گذاری‌های چندنرخی فسادزا هستند درحالی‌که بارها در اقتصاد ایران این سیاست‌های چندنرخی را اتخاذ کردیم یا مثلا سال گذشته نظام ارز ترجیحی را در کشور راه انداختیم و نتیجه آن توزیع یک رانت عظیم در اقتصاد ایران بود که هنوز هم ادامه دارد. ما به جای شناخت گلوگاه‌های فساد، گسترش دولت الکترونیک، توسعه نظارت همگانی و نظارت رسانه‌ها و... به دنبال مبارزه با معلول و مصادیق فساد بودیم، درحالی‌که عمدتا در اقتصاد علل فساد حاکم هستند.

فکر می‌کنید چه چیزی باعث شدت‌گرفتن فسادهای اقتصادی در این چند سال اخیر شده است؟

شدت نگرفته‌اند فقط این روزها بیشتر به چشم می‌آیند. عمدتا سیاست‌های اقتصادی دولت‌ها، به دلیل سیاست‌گذاری‌های غیراصولی، موجب شده در سال‌هایی که درآمدهای نفتی داشتیم همواره بتوانیم این فسادها و رانت‌ها را پوشش دهیم و آنها خود را نشان ندهند، اما وقتی ما درگیر تحریم شدیم این رانت‌ها و فسادها خود را بیشتر نشان دادند؛ به عبارتی فسادها در فضای آلوده و آشفته تحریم‌ها بیشتر خودنمایی کرده‌اند. وگرنه این فساد سابقه‌دار است و همان‌طور که گفتم ریشه آن در اقتصاد، وابستگی اقتصاد ایران بر نفت بوده که موجب شده ساختار رانتی مبتنی‌بر نفت در کشور شکل بگیرد و دولت‌های ما دولت‌های رانتی شدند، از دهه ۵۰ هجری این فرایند عملا شروع شد، اما متأسفانه بعد از انقلاب هم ما نتوانستیم خودمان را از اقتصاد نفتی رانتی جدا کنیم. نهادهای اقتصادی و سیاسی ما با این ساختار عجین شدند و ما هنوز نتوانسته‌ایم علل فساد را شناسایی کنیم و گلوگاه‌های فساد را دریابیم و از بین ببریم. عمدتا سیاست‌های اقتصادی ما رانت‌زا هستند، عمدتا گلوگاه‌های اقتصادی ما شفافیت لازم را برای کنترل فساد ندارد و هیچ‌وقت هم هیچ برنامه درستی برای کنترل فساد نداشتیم. در سال‌های مختلف هر زمان خواستیم فساد را کنترل کنیم، بیشتر به سمت معلول رفتیم: افراد را گرفتیم، مدتی سروصدا کرده و فراموش شده و دوباره...

به نظر شما در این سال‌ها برای خشکاندن ریشه فساد و مبارزه جدی با آن چه باید می‌کردیم؟

لازم بود ابتدا برنامه‌ای جامع برای مبارزه با فساد طراحی کنیم. باید یک دستگاه مبارزه با فساد ایجاد می‌کردیم تا با قدرتی ویژه ریشه‌های فساد را شناسایی کرده و آن را بخشکاند. باید اجازه می‌دادیم که نظارت‌های همگانی توسعه پیدا کند، نظارت رسانه‌ها بیشتر شود، دولت الکترونیک در گلوگاه‌های فساد ایجاد شود، باید تن به شفافیت می‌دادیم، بانک‌های اطلاعاتی‌مان را آنلاین و به‌روز می‌کردیم و سعی می‌کردیم از تمرکزگرایی به سمت تمرکززدایی حرکت کنیم. ما باید در اقتصاد بیشتر به سمت حذف ریشه‌های فساد می‌رفتیم؛ مثلا نظام تعرفه‌ای ما به‌سرعت خودش را با متغیرهای اقتصادی به‌روز نمی‌کند و موجب فساد و رانت و قاچاق می‌شود. ما همواره با معلول درگیر بودیم که متأسفانه این مبارزه هرگز مارا به نتیجه نخواهد رساند.

ضعف سیستم‌های نظارتی چقدر در بروز فساد مؤثر بوده است؟

درد ما این است که دستگاهی تخصصی برای مبارزه با فساد نداریم. حدودا ۱۰ تا ۱۵ دستگاه نظارتی مبارزه با فساد داریم که هر کدام اختیاراتشان محدود است و فقط می‌توانند بخشی را کنترل کنند. هیچ دستگاه نظارتی هوشمند و مدرنی برای مبارزه با فساد نداریم؛ مثلا ما سازمان بازرسی را داریم اما این سازمان ابزار کافی برای مبارزه با فساد را ندارد پس کاری هم از دستش برنمی‌آید.

راهکار چیست؟

ما نیازمند سازمانی هوشمند و آگاه با اختیارات لازم برای کنترل فساد هستیم. برنامه‌ای هم نداریم. البته قرار بود برنامه جامعی برای مبارزه با فساد طراحی شود اما این اتفاق نیفتاد، پس ما در مبارزه با فساد بیشتر به سراغ معلول رفتیم آن هم در برهه‌های خاص و بعد دوباره فراموش کردیم بی‌آنکه ریشه‌های آن را شناخته باشیم. اگر بخواهیم اقتصاد را از وضع فساد این روزها که به اعتماد مردم لطمه وارد می‌کند، نجات دهیم باید به شفافیت تن بدهیم. تن‌دادن به شفافیت این است که مثلا نظام اطلاعاتی و مبادلات بانکی شفاف باشد یا اینکه اجازه داده شود نظارتی همگانی برای کنترل فساد شکل گیرد یا دولت الکترونیک را به‌ویژه در گلوگاه‌های فساد توسعه دهیم که اینها راهکارهای مبارزه با فساد است.

اما در سال‌های اخیر در مواردی شاهد آن بودیم که الکترونیکی‌شدن امور خود زمینه‌ساز فساد شد. مشکل از کجا بود؟

ما در دولت الکترونیک نتوانستیم کامل پیش رویم؛ مثلا ما ۱۰سال است در کشور طرح جامع مالیاتی را داریم و سال‌هاست روی آن کار می‌شود، اما پیشرفت مناسبی در آن حاصل نشده است. همچنین متأسفانه بانک‌های اطلاعاتی ما و دولت الکترونیک ما در گلوگاه‌های فساد شکل نگرفته‌اند. بخشی از این به دلیل ذی‌نفعانی است که اجازه شکل‌گیری این اقدامات را نمی‌دهند و حسابی مقاومت و ممانعت می‌کنند و بخش دیگری از آن، تعلل دولت‌های ماست.

در بودجه سال ۹۸ قوانینی برای ایجاد شفافیت تصویب شدند، آیا به تأثیر این دست قوانین در مبارزه با فساد خوش‌بین هستید؟

چون تا به حال هیچ برنامه کلان و جامعی نبوده و قوانین ما همواره سطحی بودند و جامعیت نداشتند، پس پاسخم منفی است. در شرایط فعلی در مرحله حساسی به سر می‌بریم، اعتماد مردم با مشاهده فسادهای گسترده سلب شده است، در حال ظهور ابرطبقه و آقازاده‌هایی هستیم که اعتماد مردم را روز به روز کمتر می‌کنند، اکنون نیازمندیم کنترل فساد به عنوان راهبرد اصلی در کشور باشد. دولتمردان باید مهم‌ترین برنامه دولت را مبارزه با فساد قرار دهند. اما باید توجه داشت ذی‌نفعانی هم در دولت و هم در سایر نهادها وجود دارند که اجازه شفافیت نمی‌دهند.

به نظر شما تصمیمات و سیاست‌هایی که کارشناسان آنها را بی‌تدبیری تلقی می‌کنند، چه میزان در وضع موجود و فسادهای شکل‌گرفته تأثیر داشتند؟

خوب شد اشاره کردید، این یکی از معضلات جدی است. گاهی دولت‌ها با سیاست‌های خودشان باعث ایجاد فساد می‌شوند مثلا ارز چهارهزار و ۲۰۰تومانی که رانتی عظیم در کشور ایجاد کرد، ماحصل همین بی‌تدبیری بود. سال گذشته نصف ۱۳ونیم میلیارد ارز ترجیحی در اقتصاد ایران ناپدید شد حالا یا در بازار فروخته شد یا از کشور خارج شد یا... در هر حال، رانتی بزرگ در کشور توزیع شد؛ آن هم به دلیل تصمیمی اشتباه. مبارزه با فساد فقط با فشار حاصل نمی‌شود، بلکه نیازمند تدبیر درست است. بخشی از فساد به دلیل سیاست‌های غلط دولت است، سیاست‌هایی که لزوما آگاهانه نیستند؛ یعنی دولت‌ها با پیاده‌کردن این سیاست‌های غلط عامل آن می‌شوند. بنابراین همه فساد ما آگاهانه نبوده و بخشی با ناآگاهی ایجاد شده است مثل رانت بی‌سابقه‌ای که سال گذشته در اقتصاد ما توزیع شد. مبارزه با فساد نیازمند هوشمندی، آگاهی و تخصص بالاست. ما فکر می‌کنیم با بگیروببند می‌شود با فساد مقابله کرد در حالی که بخشی از مبارزه با فساد نیازمند این است که نگذاریم سیاست‌های فسادزا تصویب شود، اجازه ندهیم مقرراتی ایجاد شوند که فسادانگیز هستند. برای ایجاد شفافیتی مبتنی بر شکل‌گیری بانک‌های اطلاعاتی فشار بیاوریم تا طرح جامع مالیاتی تکمیل شود، گردش مالی افراد رصد شده و مالیات به‌درستی دریافت شود. اینها همه شفافیت ایجاد می‌کند. همه اینها نیازمند راهبردی جدی در کشور است. من هنوز یک خردورزی و تفکری عمیق در مبارزه با فساد نمی‌بینم. ما فقط به جای علت با معلول مبارزه می‌کنیم در حالی که باید بدانیم مبارزه با معلول وقت‌گیر است و هزینه‌ای بالا می‌طلبد ضمن اینکه مستمر هم نیست و بی‌شک تا زمانی که علت را از بین نبردیم، معلول مکررا تکرار می‌شود.

خصوصی‌سازی چطور؟ آیا پیشبرد درست خصوصی‌سازی و کوچک‌ترشدن دولت می‌تواند در کاهش زمینه‌های فساد مؤثر باشد؟

در مبارزه با فساد چند راهبرد کلی وجود دارد که یکی از آنها همین است: اندازه دولت. در هر کشوری که دولت بزرگ و دخالت آن در اقتصاد بیشتر باشد، فساد زیاد است بنابراین راهبردهای بین‌المللی هم نشان می‌دهد یکی از راهکارهای اصولی کنترل فساد حداقل‌سازی اندازه دولت‌هاست. متأسفانه ما در کشور دولت بزرگی داریم. مشکل فقط این نیست، ما دولت را داریم و در کنار آن خصولتی‌ها را هم داریم، شبه‌دولتی‌ها را هم داریم، مؤسسات عمومی غیردولتی را هم داریم، بنگاه‌های اقتصادی زیادی نیز ذیل دولت هستند، شرکت‌های دولتی بزرگ و... هم وجود دارند. می‌خواهم بگویم متأسفانه دولت ما در کنار سیاست‌گذاری بنگاهداری هم می‌کند. اندازه دولت ما بزرگ است و این خود از عوامل گسترش فساد در اقتصاد است.

برای بازخورد بهتر در مبارزه با فساد در کنار کوچک‌سازی دولت دیگر چه پیشنهادی را مطرح می‌کنید؟

در کنار کاهش اندازه دولت تمرکززدایی نیز یک راهبرد است. یعنی اجازه ندهیم صدور مجوزهای طلایی دست گروهی خاص باشد و قدرت تصمیم‌گیری یک موضع شود. نباید اجازه داد قدرت تصمیم‌گیری در دست افرادی خاص یا نهادی خاص باشد؛ هر چه به سمت تمرکززدایی، سیاست‌های تک‌نرخی، گسترش نظارت مردمی، تولید بانک‌های اطلاعاتی خوب و کافی برویم، فساد کاهش پیدا می‌کند. هر چه به سمت کاهش اندازه و دخالت دولت برویم هم از فساد کاسته می‌شود. اینها راهکارهای بنیادین است. اگر این کارها را انجام ندهیم، همچنان با معلول مبارزه کرده‌ایم، یک معلول را برمی‌داریم و معلول دیگری رشد می‌کند. این‌گونه هرگز نمی‌توانیم شاهد ریشه‌کنی فساد در اقتصاد باشیم.

به نظر شما، مبارزه با فساد و ایجاد شفافیت در شرایط فعلی بیشتر لازم است از سوی کدام نهاد دنبال شود؟

مبارزه با فساد باید از هر سه قوه (دولت، قوه قضائیه و قوه مقننه) شروع شود، اما پیش از آن باید مطالبه‌ای ملی از سوی آحاد جامعه شکل گیرد چراکه در هر سه قوه ذی‌نفعانی وجود دارند که اجازه براندازی فساد را نمی‌دهند. فساد ما سال‌هاست به درون قوا نفوذ کرده است. ضمن اینکه آنچه در اخبار و رسانه‌ها از فساد شنیده می‌شود، نوک قله یخی است که از آب بیرون آمده است. فرمان هشت‌ماده‌ای رهبری که سال ۸۰ ابلاغ و بارها روی آن تأکید کردند، هرگز اجرائی نشد. بنابراین فی‌الحال باید مطالبه ملی وجود داشته باشد چراکه اگر این اتفاق نیفتد، مثلا ما قوانینی ضدفساد می‌نویسیم و به مجلس می‌دهیم اما مجلس آن را تصویب نمی‌کند یا دستگاهی که در دل خود فساد داشته قطعا نمی‌تواند بازدارنده باشد. اول ما باید مطالبه‌ای ملی داشته باشیم. یادمان باشد بیشترین ضربه‌ای که در حال حاضر اقتصاد ایران می‌خورد، از تحریم‌ها نیست، بلکه ناشی از فساد گسترده‌ای است که شاهد آن هستیم و این هر روز به اعتماد مردم ضربه می‌زند؛ چنین حالتی برای کشور ما بسیارخطرناک است.

خبر

چند میلیون کارگر غیررسمی داریم؟

• در حالی وزارت کار وجود ۳.۵ میلیون کارگر غیررسمی را رد می‌کند که نماینده کارگران در شورای عالی کار معتقد است براساس برآوردها ۳.۵ میلیون کارگر در کارگاه‌های زیرزمینی فعالیت دارند که آمار آنها در هیچ‌جا نیست. به گزارش تسنیم، علی خدایی عضو کارگری شورای عالی کار با انتقاد از ضعف وزارت کار در بازرسی‌های کار گفت: در برخی کارگاه‌ها که محل آنها در تهران مشخص است، قرارداد سفیدامضا وجود دارد که اگر کارگری اعتراض کند، به دلیل نبود امنیت شغلی بی‌کار می‌شود. وی معتقد است: تعداد زیادی از کارگران در بخش پیمانکاری‌ها هستند که در کارگاه‌های غیررسمی فعالیت دارند. اگر نگاهی به بی‌کاری کارگران حادثه پلاسکو بیندازیم، مشاهده می‌کنیم که تعداد کارگران غیررسمی پلاسکو چه تعداد بوده است که به همین رقم ۳.۵ میلیون نفر می‌رسیم. آمار کارگران غیررسمی قابل توجه است. قانون کار ظرفیت حمایت از این کارگران را دارد اما تا عمل به آن فاصله بسیاری داریم. نبود امنیت شغلی برای کارگران مسئله مهمی است. خدایی با تأکید بر اینکه اقتصاد غیررسمی ضربه‌های بسیاری به جامعه وارد می‌کند افزود: زمانی که به کارفرمایان مراجعه می‌کنیم که چرا کارگران را بیمه نمی‌کنید، نگران هستند که اگر اسامی کارگران را ثبت کنند، بقیه نهادها مزاحم کارشان شوند. خود کارگران هم به دلیل نبود امنیت شغلی ترس از اخراج دارند. وی با اشاره به فعالیت مؤسسه خیریه نذر اشتغال گفت: ما ندیده‌ایم وزارت کار با مؤسسه‌ای که به صورت رسمی برای دستمزد کارگران تبلیغ می‌کند و کارگران را به صورت غیررسمی به استخدام خود در آورده، برخورد کند. خدایی درباره بازرسی‌های کار بیان کرد: در بحث ایمنی کارگاه‌های غیررسمی مشکل داریم. از آنجا که کارفرمایان با فرصت‌طلبی مانع از گزارش‌شدن حوادث کار کارگاه‌هایشان می‌شوند؛ عمده حوادث کار به اطلاع وزارت کار نمی‌رسد.

کاهش قیمت ۲/۵ میلیون تومانی هر کیلو زعفران به‌دلیل رکود بازار

• نایب‌رئیس شورای ملی زعفران از کاهش ۲۰ تا ۲۵ درصدی قیمت هر کیلوگرم طلای سرخ به دلیل نبود تقاضا در بازار خبر داد. غلامرضا میری در گفت‌وگو با مهر از کاهش قیمت زعفران در بازار خبر داد و گفت: بازار این کالا به شدت دچار رکود شده و میزان خرید و فروش به حداقل رسیده است. وی با بیان اینکه عرضه زعفران در حال حاضر بیش از تقاضاست، ادامه داد: به همین دلیل قیمت‌ها دچار افت شده و نسبت به یک ماه قبل بین ۲۰ تا ۲۵ درصد افت قیمت را در این زمینه شاهد بوده‌ایم. میری با اشاره به اینکه هر کیلوگرم زعفران ۲.۵ میلیون تومان کاهش قیمت داشته است، افزود: یک ماه قبل ما زعفران را از کشاورزان کیلویی بین ۱۱ تا ۱۱.۵ میلیون تومان می‌خریدیم اما الان کیلویی ۹ میلیون تومان می‌خریم با این حال باز هم مشتری برای محصول وجود ندارد. وی اضافه کرد: در حال حاضر حداقل قیمت هر کیلوگرم زعفران هفت میلیون تومان و حداکثر قیمت آن ۹ میلیون تومان است. نایب‌رئیس شورای ملی زعفران با بیان اینکه متأسفانه آمار جدیدی از صادرات نداریم و گمرک این آمار را در اختیار ما قرار نمی‌دهد، افزود: آخرین آمار مربوط به سه ماه نخست سال است که شاهد ۱۵ درصد افت در این زمینه بودیم. میری با اشاره به اینکه برداشت زعفران به‌تدریج از ۱۰ تا ۱۲ مهرماه آغاز می‌شود، گفت: برداشت رسمی این محصول حدودا از ۲۰ مهرماه آغاز می‌شود و از این زمان به‌اندازه کافی زعفران در بازار خواهیم داشت اما نمی‌توانیم پیش‌بینی کنیم که وضعیت قیمت‌ها به چه صورت خواهد بود و شاهد افزایش نرخ خواهیم بود یا خیر.

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دومرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی
مناقصه شماره WSD-9511222

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت و گاز پارس

شماره مجوز: ۱۳۹۸.۳۷۰۱ نوبت دوم

شرکت نفت و گاز پارس در نظر دارد **خرید ۵۸ قلم اتصالات ابزار دقیق** مورد نیاز خود را با برگزاری مناقصه عمومی و دو مرحله ای طبق شرایط زیر از طریق یک شرکت واجد صلاحیت تأمین نماید.

شرایط و مدارک لازم جهت دریافت استعلام ارزیابی کیفی:
الف) داشتن تجربه کافی و مرتبط با موضوع کار
ب) اساسنامه، اظهارنامه ثبت شرکت و آخرین آگهی تغییرات (مندرج در روزنامه رسمی)
ج) ارائه کد اقتصادی، شناسه ملی
د) صورت های مالی حسابرسی شده مربوط به حداکثر سه سال گذشته

از کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط دعوت می‌گردد بلافاصله پس از چاپ آگهی اول و حداکثر پنج روز کاری پس از انتشار آگهی نوبت دوم تا پایان ساعت اداری، به نشانی اینترنتی lac.pogc.ir و یا www.pogc.ir قسمت سامانه مناقصات مراجعه نموده و پس از اخذ کد کاربری و رمز عبور نسبت به دریافت اسناد اقدام نمایند.

لازم به توضیح است که پس از ارزیابی کیفی مناقصه‌گران، اسناد مناقصه میان متقاضیان واجد شرایط توزیع خواهد شد. بدیهی است ارایه مدارک هیچگونه حقی را جهت متقاضیان برای شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد کرد.

• نظر به اینکه به استناد بخشنامه معاون محترم پژوهش و فناوری وزارت نفت، به شماره ۹۷/۲۱۳۹۴۳ مورخ ۱۳۹۷/۵/۱۰، کلیه خرید های شرکت‌های تابعه وزارت نفت در تمامی سطوح معامله بایستی از طریق سامانه تأمین الکترونیکی کالای صنعت نفت (EP) صورت پذیرد، انعقاد قرارداد و انجام خرید صرفاً با تأمین‌کنندگانی که نام آن‌ها در فهرست بلند سامانه مذکور قرار دارد، امکان‌پذیر است. بنابراین مناقصه‌گر موظف به انجام تشریفات لازم جهت قرارگرفتن در فهرست سامانه مذکور تا تاریخ انعقاد قرارداد بوده و هرگونه تبعات ناشی از عدم رعایت مقررات فوق، متوجه مناقصه‌گر خواهد بود.

• **آخرین مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی:** دو هفته پس از آخرین مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی به نشانی تهران، خیابان دکتر فاطمی، نبش خیابان پروین اعتصامی، پلاک یک، شرکت نفت و گاز پارس، طبقه همکف، مناقصات

• **تاریخ و محل تحویل اسناد مناقصه:** متعاقبا به اطلاع واجدین شرایط خواهد رسید.

• **آخرین مهلت تحویل پیشنهاد و تاریخ گشایش پیشنهادها:** طبق تاریخ های مندرج در اسناد مناقصه.

• لازم به ذکر است پیشنهادهای ارائه شده توسط مناقصه‌گران می‌بایست حداقل تا ۳ ماه از تاریخ تحویل پیشنهاد مالی معتبر باشد.

در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر، متقاضیان می‌توانند به وب سایت شرکت نفت و گاز پارس به آدرس www.pogc.ir و یا سایت www.shana.ir مراجعه و یا با شماره تلفن ۵ و ۸۳۷۶۲۶۰۴-۰۲۱ تماس حاصل نمایند.

شرکت نفت و گاز پارس
روابط عمومی